

maal. Man har i saa Henseende foreslaaet, at Bestemmelsen skal træffes samtidigt med, at Sogneraadene gør Indstilling til Amdsraadet om Ligningsforholdets Fastsættelse for de kommende 4 Aar, jfr. Bemærkningerne til § 3, 2det Stykke, og have Gyldighed for samme Aaremaal.

Bestemmelsen i Paragraffens sidste Stykke har sin Grund i, at der ifølge § 3 in fine ikke for de to første Skatteaar efter Lovens Ikrafttræden skal fastsættes nyt Ligningsforhold; Bestemmelsen om Ejendomsskyldens Anvendelse maa da træffes særskilt for disse to Skatteaar.

Til § 22.

Ligningsgrundlaget for den sognekommunale Ejendomsskyld bliver ganske det samme som for Ejendomsskylden til Staten, se Loven af 7. August 1922 § 6.

Til § 23.

Ejendomsskyldspromillen maa ikke overstige $\frac{2}{3}$ af Grundskyldspromillen, men kan sættes til en lavere Brøkdæl, f. Eks. $\frac{1}{2}$. Forholdet imellem de to Promiller skal efter Forslaget fastsættes samtidigt med, at Beslutning om Ejendomsskyldens Opkrævning træffes og for hele den paagældende 4-aarige Periode, jfr. § 21, 2det og 3die Stykke, saaledes at Forholdet bliver det samme i alle Periodens Skatteaar.

Til Udfindelse af de Promiller, hvorved den sognekommunale Grundskyld og Ejendomsskyld vil være at opkræve, sammenlægges det Beløb, som den samlede skattepligtige Grundværdi i Kommunen andrager, med $\frac{2}{3}$ af den samlede afgiftpligtige Ejendomsskyldværdi (§ 22) i Kommunen, og den sammenlagte Sum af disse to Beløb divideres med 1 000, og det derved fremkomne Tal divideres op i det Beløb, der i det hele vil være at ligne paa fast Ejendom i Kommunen; det saaledes fremkomne Tal udgør den Promille, hvorved den kommunale Grundskyld i vedkommende Skatteaar skal opkræves, og Ejendomsskylden opkræves da med $\frac{2}{3}$ af den Promille.

Skal Forholdet imellem de to Promiller ikke være som $\frac{2}{3}$, men et andet Forhold (§ 23), f. Eks. $\frac{1}{2}$, benyttes denne Brøk i Stedet for ved ovenstaaende Berægnings.

Til § 24.

Som udtalt i de almindelige Bemærkninger, tilsigtes det i nærværende Lovforslag at undgaa at ramme de under de høje Byggepriser med offentlig Støtte opførte Beboelsesbygninger med Skat. I Overens-

stemmelse hermed er det i Reglerne om Gammelskatten (se § 28) fastsat, at der for Beboelsesejendomme, paa hvilke der siden 1. Juni 1916 er opført nye Bygninger til Beboelse med offentlig Støtte, kun skal beregnes Gammelskat af Grundens Værdi. De tilsvarende Hensyn gør sig gældende for den sognekommunale Ejendomsskylds Vedkommende, og det foreslaas derfor i § 24, Punkt 2, at den sognekommunale Ejendomsskyld ikke skal kunne paalignes Beboelsesbygninger, der er opførte efter 1. Juni 1916 med offentlig Støtte efter Boliglovgivningen.

Bestemmelserne i Paragraffens Punkt 3 er enslydende med de i Lov Nr. 174 af 1. Maj 1923 om Beskatning af Hedeplantager givne Regler.

Man har fundet det rimeligt at give en særlig Adgang til Lempelse for Bygninger, som ved Deklaration derom fra Ejeren er henlagt under Nationalmusæet som fredede Mindesmærker, jfr. Bygningsfredningsloven af 12. Marts 1918 § 7. Saadanne Ejendomes Bevarelse for Samfundet er af en saadan Betydning, at der kan være Grund til at indrømme Ejeren en Lempelse i Ejendoms-skylden for at faa den fornødne Vedligeholdelse gennemført tilfredsstillende.

Til § 25.

Bestemmelsen svarer til § 6.

Til § 26.

Med Hensyn til de gamle Skatters Art og Oprindelse henvises til den Lovforslaget vedføjede Oversigt.

Ifølge Lov af 30. November 1857 om Københavns Vandforsyning skulde Udgifterne ved Vandforsyningen i København lignedes som Skat i Forhold til Bygningernes Areal, men ved Lov af 19. Februar 1861 blev Vandskatten inddraget som fast Bestanddel af Arealskatten, idet ved nævnte Lov Fattigskatten, Vandskatten og $\frac{1}{3}$ Ligningskat blev sammendraget i en Areal-skat at svare med $4\frac{1}{2}$ Gange Bygningsafgiftens oprindelige Beløb, der ifølge Fr. af 1. Oktober 1802 § 31 var fastsat til $1\frac{1}{2}$ Skilling pr. Alen for Forhuse og 1 Skilling pr. Alen for Baghuse. Af den samlede Arealskat ($13\frac{1}{2}$ Øre pr. Alen for Forhuse og 9 Øre pr. Alen for Baghuse) udgør:

Fattigskatten	3	Gange	Bygningsafgiften,
Vandskatten	$1\frac{1}{3}$	—	—
Ligningskatten	$\frac{1}{6}$	—	—

Vandskatten udgør altsaa tilnærmelsesvist $\frac{3}{10}$ af Arealskatten.